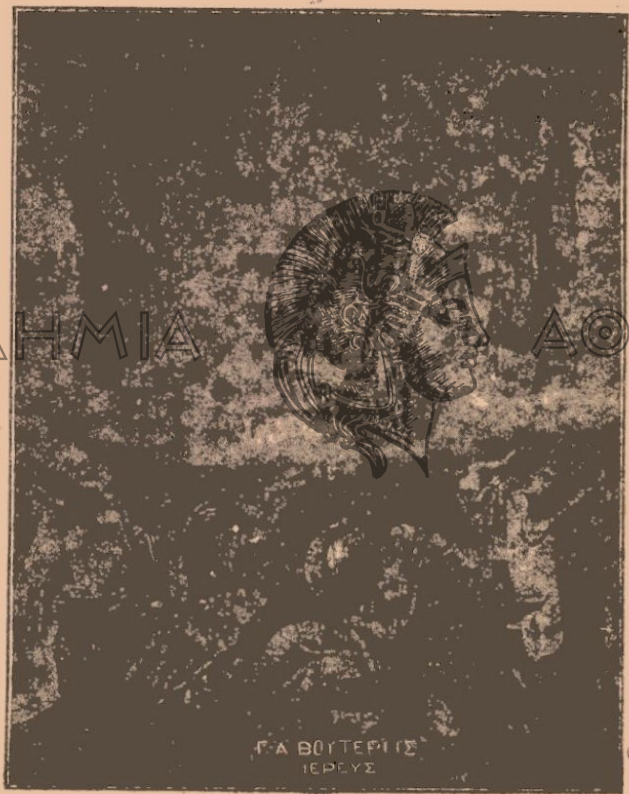

Α.Υ. 1191

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΗΣ ΕΚ ΣΗΛΥΜΒΡΙΑΣ

Ψαλλομένη την 14 Ὀκτωβρίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

18

Συντεθείσα ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱερεῦσι Γεωργίου.
Βουτέρη, ἡφμερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

1918.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΗΣ ΕΚ ΣΗΛΥΜΒΡΙΑΣ

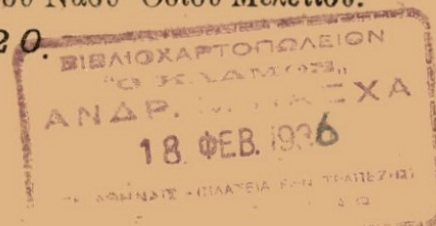
Ψαλλομένη τὴν 14 Ὀκτωβρίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Συντεθείσα ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱεροῦσι Γεωργίου Α.
Βουτέρη, ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

1920.

**Κυριακή τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Οἰκουμενικῆς
Ἑβδόμης Συνόδου.**

**Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Πατέρων
ἤχος πλ' δ'.**

Ἐπερδεδοξασμέγος εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας
ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς
τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαχνε,
δόξα σοι.

Κοντάκιον ἤχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα...

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπεις Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέ-
χθη, διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς
τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιστῶς·
καὶ διὰ τοῦτο, τὴν ἀληθινὴν πίστιν, κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,
ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Μεγαλυνάρια

ἈΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Τὰ σέπτα τοῦ Πνεύματος ὁρατοῦ, τὰ τῆς εὐσεβείας οὐ-
ρανόβροντα στόματα, τὰς πυρρίπρους γλώσσας, τοὺς κήρυκας,
τοῦ λόγου, τοὺς θείους Ποιμέναρχας, ἡμῖν τιμήσωμεν.

Πατέρες οὐρανόφρονες τῆς σεπτῆς Ἑβδόμης Συνόδου,
ἰκετεύσατε τὸν Θεόν, ρυσθῆναι ἐκ πάσης αἰρέσεως καὶ βλάβης,
τοὺς τὴν ὑμῶν ὑμνοῦντας Σύνοδον.

Δεῦτε εὐφρανθῶμεν πνευματικῶς, καὶ συμφώνως πάντες,
ἐκβοήσωμεν τῷ Χριστῷ, τὴν εἰρήνην δίδου, τὴν σὴν, λιταῖς
Πατέρων Συνόδου τῆς Ἑβδόμης ἡμῶν φιλάνθρωπε.

(Κοινωνικὸν)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Εἰς μνημόσυνον αἰώ-
νιον ἔσονται δίκαιοι Ἀλληλούια.

Γεώργιος Α. Βουτέρης Ἱερέυς. Ἀθῆναι 20 Ἰουλίου 1920

᾽Οκτωβρίου 14

Τῆς Ἁγίας ᾽Οσιομάρτυρος Παρασκευῆς τῆς θαυματουργοῦ

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ἰστώμεν στίχους 8.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παρασκευὴν τὴν Ἁγίαν, δεῦτε τιμήσωμεν, αὐτῆς γὰρ ταῖς πρεσβείαις, ἐξιλάσθη ὁ πάντων, Δεσπότης ὁ δικαίως ἡμῖν δογισθείς, καὶ θαλάσσης τὸ ὄρημα πάλιν δραμῆσαν κελεύσματι θεϊκῷ, εἶδε Χίος πᾶσα σήμερον.

Μαρτυρικὴν παρησίαν πρὸς τὸν νυμφίον σου, σὺ τὸν Χριστὸν πλουτοῦσα πανοσία καὶ μάρτυς πρέσβευε ὑπὲρ πάντων, τῶν σοὶ ἔκτενῶς προσπιπτόντων ἐν θλίψεσι, καὶ τῶν κινδύνων λυτροῦσα καὶ πειρασμῶν, καὶ ἡμᾶς πάλαι διέσωσας.

Ἄνευφημοῦμέν σε πόθῳ, ἀνακηρύττοντες, ἀπανταχοῦ τὴν χάριν, ἀνείκαστον ὄντως· καὶ γὰρ σὺν Ἀμβροσίῳ τῷ σφ᾽ Ἱερεὶ καθυπέσχου ἀλώβητον, διατηρήσειν τὴν Χίον ἐκ τῆς ὀργῆς, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις σέσωσται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἦχος δ΄ ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Οἱ τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐκομίσαντο· ὁ γενναιόφρων Ναζάριος, ὁ μέγας Προτάσιος, σὺν Κελσίῳ τῷ σοφῷ, ὁ θεόφρων Γερβάσιος, οὓς ὑμνήσωμεν, ὡς γενναίους ὀπλίτας, ὡς τῆς ἄνω βασιλείας κληρονόμους, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Ὁ θεόφρων Ναζάριος, τῷ ἐνθέῳ κηρύγματι, πόλεις διερχόμενος κατεφώτισεν· ὃν μιμησάμενος Κέλσιος, τὸ κλέος ἐκτίησεν, τῶν ἐνθέων ἀθλητῶν, συμπατήσας τὸν δόλιον· τούτους ἅπιντες, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν ὡς ἀστέρας, ὡς φωστῆρας τῶν ἐν σκότει, καὶ ἰατροὺς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκκλησία λαμπρύνθητι, καὶ τὰ τέκνα σου κάλεσον, ὑψηλῷ κηρύγματι συνευφραίνεσθαι, ἢ γὰρ κινδῶρα τοῦ Πνεύματος, ἢ λύρα ἢ ἔνθεος, συγκαλεῖται μυστικῶς, εἰς ἐστίασιν ἀπαν-

τας, τὰ μελλίρροτα καὶ θεόφθεγκτα ταύτης τῶν ἁσμάτων, μελωδήματα προθεῖσα Κοσμάς ὁ θεῖος καὶ ἔνδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου ἤχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν σὴν πανίερον μνήμην, Πάτερ Ἰγνάτιε, πιστῶς ἐπιτελοῦντες, ἐξαιτοῦμέν σε πόθῳ, χάριν τε παρέχειν ἡμῖν δαψιλῆ, τοῖς Χριστοῦ βαίνειν ἴχνεσι, καὶ προσβολὰς ἐναντίας τῶν δυσμενῶν ἀποκρούεσθαι πρεσβείαις σου.

Ἁγίου Θεράποντος ἤχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Θεράπων μακάριε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἔνθεον, στολὴν ἐφαιδρυνας, μεθ' ἧς πρωτοτόκον, ἐκκλησίαν ἠύφρανας, χοροῖς Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων νῦν, συναγαλλόμενος, Ἱεράρχης ὢν καὶ σὺναθλος, μεθ' ὧν εὐχου, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα Πατρὶ. Τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἤχος β΄.

Ἀγαλλεται σήμερον ἡ Χίος ἀπασα, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ὀσιομάρτυρος, παιδρῶς πανηγυρίζουσα, ὅτι προστάτην αὐτὴν εὗρατο, ἐν κινδύνοις θεριμότητων· καὶ γὰρ ποτε κατακλυσμοῦ πανωλεθρίαν, τῆς γείτονος θαλάσσης, ἀπειλησάσης κατὰ τῆς πόλεως, αὐτὴ πρὸς τὸν κοινὸν Δεσπότην, τῶν μαρτυρικῶν αὐτῆς χειρῶν χρησαμένη ἐκτάσσει, παραδόξως ταύτην ἐρρύσατο. Διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ τῶν σεσωσμένων ἀπόγονοι, τὸν ἐτήσιον ἐγκαινισμὸν ἐπιτελοῦντες τοῦ θαύματος, ἐν πίστει καὶ πόθῳ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν, λέγοντες· Παρασκευὴ πανθαύμαστε, μὴ ἐλίπης ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἤχος β΄.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἔκαετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκε, καὶ Παρθένος ἔμεινε, ἀντὶ στόλου πυρὸς δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἴσοδος. Τὸ φῶς ἰλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς
ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀνάγγελί ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἔμπροσθέν μου, οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδησα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεός· ἀλλότριος, ὑμεῖς εἰσὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· πρῆξαι, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λατρεύων ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδετε, καὶ γνῶτε, ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, εἴ ἐστὶ ποιῶν κρίμα, καὶ ζητῶν πίστιν καὶ ἰλεως ἔσομαι αὐτοῖς λέγει Κύριος· ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος· ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν· ὠτα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀκούουσιν· μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε λέγει Κύριος, ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε, τὸν τάξαντα ἄμμον ὄριον τῇ θαλάσῃ πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό, καὶ ταραχθήσεται, καὶ οὐκ δυνήσεται, καὶ ἠχήσουσι τὰ κύματα αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό· τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγεννήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθής, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπῆλθον· καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, φοβηθῶμεν δὴ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ, καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν καὶ παρέβησαν κρίσιν·

οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὄρφανοῦ, καὶ κρίσιν χήρας, οὐκ ἔκρινον·
μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψωμαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τῷ
τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου; ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγεν-
νήθη ἐπ' αὐτοῖς.

Προφητείας Ναοῦ τοῦ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος μακρόθυμος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ ἀθῶον
οὐκ ἐκδικήσει Κύριος, ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν σεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐ-
τοῦ· καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ· ἀπειλῶν θαλάσσης
καὶ ξηραίνων αὐτήν, καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξηρημῶν· ὠλι-
γώθη ὁ Βασανίτης, καὶ ὁ Κάμμηλος· καὶ τὰ λοιπὰ ἐξανθοῦν-
τα τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπε· τὰ ὄρη ἐσεισθήσαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ
οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν· καὶ ἀνεστάθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἀπὸ
προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ τίς ἐπιστήσεται; καὶ τίς ἀντιστήσε-
ται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῆκε ὄρη καὶ πέ-
τρα διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ, τὰ λογίσεσθε ἐπὶ Κύριον; καὶ
συντέλειαν αὐτὸς ποιήσεται· οὐκ ἐκδικήσω δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν
θλίψει· τάδε λέγει Κύριος κατασχών ὑδάτων πολλῶν, καὶ οὐ-
τω διασταλήσονται καὶ ἡ ἀκοή οὐκ εἰσακουσθήσεται ἔτι.

Ἡ λιτὴ τοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως ἤχος Β'.

Ὁ φωτί σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὄρος
ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθῆ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν
δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως διὰ
βοῶμέν σοι : Εὐσπλαχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἤχος πλ' α'.

Ὡς ἐν πέτρα στερεῇ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερε-
σθεῖσα Παρασκευὴ πανεύφημαι, τὴν παλαιμναῖον ἐχθρόν, εἰς
χάος ἐβύθησας, καὶ στέφος δὲ τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπειλήσας.

Ἁγίου Θεράποντος ἤχος α'.

Ἐνατενίσας ἀκλινῶς θεράπων πρὸς τὸν σὸν ποιούμενον

Χριστόν, ὃν καὶ νοητῶς κατοπτεύσας νοῦ καθ' ἑαυτὴν, παρ' οὗ καὶ φωτισθεῖς, σαῖς διδαχαῖς κόσμον κατεφώτισας, δι' οὗ καὶ νομίμως ἀθλήσας τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας πρὸς ὃν ἰκέτετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἤχος πλ' β'.

Σήμερον ἡ Χίος πᾶσα, τὴν ἀνάμνησιν ἄγει, τοῦ σώσαντος αὐτὴν παραδόξου θαύματος, ὃ μαρτυρικῆ παρρησίᾳ πρὸς Θεὸν τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, κεχηρμένη ἐτέλεσε, Παρασκευὴ ἡ πανθαύμαστος· τὴν γοῦν εὐεργεσίαν ἀνακηρύττουσα, αἰτεῖται δι' αὐτῆς ἐκάστοτε, παρὰ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἤχος β'.

Δεῦτε φιλεόρτων συστημάτω, ἐν καθάρᾳ καρδίᾳ, καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ τῇ Παρθένῳ τῶν ἁπάντων προσείσωμεν λέγοντες· σὺ ἡμῶν σκέπη καὶ βοῶντα Δέσποινα, καὶ τῇ σεπτῇ σου Σκέπῃ διασώζεις ἡμᾶς, τὴν εἰς σὲ καταφεύγοντας σκέπασον οὖν ἡμᾶς τοὺς σὲ παρακαλοῦντας· καὶ αὐτὸς γενένης ἐξάρπασον, ἐν ὧρα τῆς δίκης, ὡς πάντα ταχύνουσα, μετὰ Θεὸν τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, Πανύμνητε, Θεοτότε Παντάνασσα.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος πλ' β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε Χίος ἅπασα, πνευματικῶς συνελθόντες, τὴν σεπτὴν ἀνάμνησιν, τῆς Ὁσιομάρτυρος ἐκτελέσωμεν, τοῦ φρικτοῦ θαύματος, ὃ κοινῶς ἔσωσε ποντουμένην ἐκ τοῦ κλύδωνος, τὴν Πόλιν ἅπασαν· νεύματι γὰρ θείῳ ἡ θάλασσα τὰ ὄρια ἐκβέβηκεν, ἅπερ ἀπ' ἀρχῆς αὐτῇ τέθειται, ἵνα κατακλύσῃ ἀνόμους τοὺς ὑβρίζοντας Θεόν, ἀλλὰ πρεσβείαις τῆς Μάρτυρος, πάλιν ἐπανέκαμψεν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐθανμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις παναοίδιμε Παρασκευὴ σοὶ βοῶμεν, ἡ τὴν Χίον

σώσασα, τοῦ παγκοίνου κλύδωνος ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν θυμὸν παύσασα τοῦ κοινοῦ ἀνακτος· ἐν νεφέλῃ γὰρ ὀλόφωτον, ὑψοῦ ἐώρακεν, αἴρουσαν σὰς χεῖρας Ἀμβρόσιος ὁ Ὅσιος καὶ ἤκουσε, φόβον ἀποθέσθαι χάσεως· καὶ νῦν κατὰ χρέος ἐτήσιον, τελοῦντες ἑορτὴν, ἀνακροτοῦμεν τὴν χάριν σου, Μάρτυς ἀξιόγαστε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ

Νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι Παρασκευὴ Ἀθλοφόρε, ἐτησίως μέλλοντες ἐν Ναφῷ Ἁγίῳ σου καὶ κηρύττοντες, ὡς ἡμᾶς ἔσωσας, τοῦ δεινοῦ κλύδωνος ἀνομοῦντας πρὸς τὸν Κύριον, καὶ σοῦ δεόμεθα, πρόστηθι εὐσπλάγχχνως ἐκάστοτε, συνέριθον λαμβάνουσα, ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν σου ἐντεύξεσι, τὴν σεπτὴν Ματρῶναν τῆς Χίου οὖσαν στήριγμα αἰεὶ καὶ γὰρ ὡς δύο εἰς κρείττονας, τῆς γραφῆς ἀκούομεν.

Ἦχος Δ΄ Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων αὐτοῦ. (Ἦχος Ἰγνατίου)

Τῷ Θεῷ παριστάμενος μετὰ πάντων Ἰγνάτιε, τῶν Ἁγίων πρέσβευε ὅπως ἴλεως ἀμαρτιῶν ἡμῶν γένηται ἐνώρα τῆς κρίσεως καὶ μερίδος δεξιᾶς, παραστάτας ἐνδείξῃται, ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ τρυφῆς Παραδείσου ἀξιώσης, τῇ ἰδίᾳ συμπαιδείᾳ ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἦχος Α΄.

Παρασκευὴ πανεύφημε, Μαρτύρων ἐγκαλώπισμα, προστάτην σε τῆς Πόλεως ἡμῶν, παραδόξως ἐκ τῶν ἔργων ἐγνωκότες, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεὸν ἀκαταίσχυντον κατὰ χρέος σε γεραίρωμεν εὐχαριστοῦντες, ὅτι σπλαγχνισθεῖσα, ἐφ' ἡμᾶς ἴλεων ἀπειργάσο τὸν Δεσπότην, ὥστε μὴ εἰς τέλος ἡμᾶς ἀπολέσθαι· καὶ νῦν σοῦ δεόμεθα, μὴ παύσῃ πρὸς αὐτόν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσα, ὅπως εὕρωμεν ἴλεος, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τῆς ἁγίας Σκέπης ἤχος α΄.

Δεῦτε πιστῶν ἢ ὁμήγουρις πᾶσα, καὶ μοναζόντων ὁ θίασος·
τὴν τῆς Παρθένου πυρίμορφον Σκέπην, τὴν ἡμᾶς περισκέπου-
σαν, καὶ διασώζουσαν μεγαλύνωμεν· καὶ τοῖς ὕμνοις κροτοῦν-
τες πνευματικῶς ἐφορτάσωμεν· καὶ χαριστήριον ἄλνον τῇ Πα-
ρθένῳ προσοίσωμεν· ὡς δι' αὐτῆς σκεπόμενοι, πάντων δεινῶν
ἐκλυτρούμεθα· καὶ ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς αἰτήσεως, δι' αὐτῆς
σωθῆναι ἐλπίζομεν· καὶ λαβεῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

*Νῦν ἀπολύεις. Τὰ ἀπολυτικά. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.
Ὁρθοδοξίας ὁδηγὲ τῆς Ἁγίας ἤχος α΄.*

Τῆς χαμαιζήλου τρυφῆς σοφῶς τὴν ἀπόλαυσιν, ὑπεριδοῦ-
σα πρὸς θεῖα ἡρώδης σκηνώματα, καὶ τῶν ἰάσεων τοῖς πιστοῖς
πηγὴν κατέλιπες, τὸ ἱερόν σου σκήνος, Μῆτερ πανεύφημε,
Ἐπιβατῶν τὸ καύχημα τὸ πιστῶν καὶ θεράπια προστάτης Πα-
ρασκευῆ, μὴ παύσης θεοῦ καὶ Χριστοῦ τῷ Θεῷ ὑπὲρ ἡμῶν εἰ-
προσβέουσα.

Δόξα τοῦ Ἱεράρχου Ἐγνατίου ἤχος α΄.

Τὸν ποιμενάρχην Μεθύμνης Ἰγνατίον ἄσμασι, τὸν μετὰ
πάντων Ἁγίων δοξασθέντα ἐν θαύμασιν, ὑμνήσωμεν ἀπαύ-
στως οἱ πιστοί, συμφώνως ἐν ταύτῃ ἐφορτῇ, καὶ ὡς πλεῖστα
κατιδόντες ὑπ' αὐτοῦ, θεραπευθέντα πάθη ἐκβοήσωμεν. Δόξα
τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν τῆς Ἁγίας Σκέπης ἤχος α΄.

Τῆς σκέπης σου τὴν χάριν ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ἣν ἐν τῷ
πανσέλτῳ Ναῷ σου ἐφήπλωσας τοῖς πᾶσι. τὸ θαῦμα ἐκπλήττει
πάντα νοῦν, πῶς θεῖόν σου Μαφόριον σεμνή, ἐφηπλοῦτο παν-
ταχόθεν τοῖς λαοῖς, τῇ αἴγλῃ ἀστραπηφόρον· χάρις τῇ ἀνι-
λήφει σου σεμνή, χάρις τῇ θεῖᾳ σκέπῃ σου, χάρις τῇ προθυ-
μείᾳ σου μόνη θεόνυμφε.

**Ἀπόλυσις τοῦ ἑσπερινοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον κάθισμα
ἤχος α΄ Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.**

Ὡς ἄμωμος ἀμνός, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραΐσασα· ὄθεν εἴληφας παρὰ Θεοῦ Μάρτυς χάριν, πάσης θλίψεως, τοὺς προσιόντας σοι πίστει κινδύνων ἐκρούεσθαι.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν σκέπην σου Ἀγνή, τὴν σεπτὴν προσκυνοῦμεν, τὴν πάντας τοὺς πιστοὺς, περισκέπασον ὄντως· συμφώνως γεραίροντες, σοῦ τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον· σὺ γὰρ πέφυκας, Σκέπη ἡμῶν καὶ προστάτις καὶ βοήθεια, τῶν εὐλαβῶς ἐκτελούντων, σῆς Σκέπης ἀνάμνησιν.

Β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνως σήμερον, ἡ Κίσις πάσα, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ πανδημίᾳ ἐοσθῆ, Παράσκευῆς τῆς Θεόφρονος, μεγαλοφώνως, τὴν χάριν κηρύττουσα.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἤχος δ αὐτός.

Ἐν τῇ Σκέπῃ Ἄχραντε, τῇ φεραυγῇ σου, προσφυγόντας σκέπασον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεων, ὅπως τιμῶμεν τὴν ἄμαχον Σκέπην σου.

**Κάθισμα μετὰ τὸν Πολυέλεον ἤχος πλ΄ δ΄. Τὸ
προσταχθὲν μυστικῶς.**

Τῶν θαυμασίων τοῦ Θεοῦ ἄγοντες μνεῖαν, ἐτοιμαζώμεθα πιστοί, πρὸ τῆς ἐξόδου, καὶ τῆς πίστεως ἀξίως πολιτευθῶμεν, ὁ Παῦλος γὰρ πᾶσι λέγει, ὡς φοβερὸν, εἰς χειρας Θεοῦ τῶν ὄλων, ἐμπεσεῖν· ὄθεν φόβῳ λατρεύσωμεν, ἡμέραν ὄντως τὴν φορικτὴν, ἐκείνην ἐνθυμούμενοι ὅτι κρίνει τὰ σύμπαντα.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἤχος δ αὐτός.

Τῶν εὐσεβῶν καὶ μοναζόντων αἱ χορεῖαι, πρὸς τὴν σὴν Σκέ-

την νῦν προστρέχομεν, Παρθένε, καὶ ἐκ πόθου ἅπαντες, ταύτην προσκυνοῦντες, βοῶμεν μετ' εὐλαβείας Μήτηρ Θεοῦ, ἐν ᾧρα τῆς καταδίκης τῆς φοβεράς, σκέπασον καὶ ἐξάρπασον, κολάσεως ὀδυνηράς, ἵνα πόθῳ δοξάζωμεν τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου. Τὸ προκείμενον. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου. Τὸ πᾶσα πνοή. Τὸ εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Δουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρῦσαι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ράβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄσπιον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνά δύο χιτῶνας ἔχειν. Καὶ εἰς ἣν ἀνοικίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξεργασθε. Καὶ ὅσοι ἐν τῇ δεξοντῇ ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

*Ὁ Ν. Πεντηκοστός. Δόξα ταῖς τῶν σῶν Μαρτύρων.
Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς
Ἁγίας Παρασκευῆς ἤχος πλ' β'.*

Σήμερον ἡ Χίος πᾶσα, τὴν ἀνάμνησιν ἄγει, τοῦ σώσαντος αὐτὴν παραδόξου θαύματος, ὃ μαρτυρικῇ παρηρησία πρὸς Θεὸν τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, κεχηρημένη ἐτέλεσε, Παρασκευὴ ἡ πανθαύμαστος, τὴν γοῦν εὐεργεσίαν ἀνακηρύττουσα· αἰτεῖτε δι' αὐτῆς ἐκάστοτε, παρὰ Θεοῦ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

*Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς.
Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου τῆς Ἁγίας ἤχος δ'. Ῥοδὴ α'.*

Ὑμνοῦσι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου Μάρτυς πανεύφημε.

χάριν δοθῆναι αἰτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν,
Παρασκευὴ ἀοιδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Νομίσας τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ ἔντονον, ὁ
τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀπονέμει προσκύνησιν, ἀλλὰ
σοφοῖς σου ῥήμασιν, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

(Δόξα)

Τῆς Χίου σὺ ἀρωγὸς ἀνεφάνης, Μάρτυς πάνεύφημε, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις, στήσασα ὁρμήν, τῆς θαλάσσης καὶ ἔσωσας
κατακλυσμοῦ τοὺς κρᾶζοντας, πρόφθασον ῥῦσαι κινδυνεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται,
ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς, καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶ-
νος δῆγματι, τῷ θεῷ κράτει ἀνεπλάσαστο.

Ῥοδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἦχος δ'.

Ἐνείρουν τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον Πνεῦμα, καὶ φαιδρὸν δέ-
δειχεν ἔξεικενίσειν ἄριστα, τῆς σῆς ἐκκοιτωνὸς ψυχῆς ἑλλοισμένην.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευσε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρυσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τῶν τῶν βουνεύρων, ἀφειδῶς
μάστιγας Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷός τις ἀδάμας στερο-
ρότατος.

(Δόξα Πατρὶ)

Δεήσει σου πρὸς Θεόν, τὸ τῆς θαλάσσης μανιακὸν ὄρημα,
τοῦ καὶ ἀπειλὴν τοῦ κλείδωνος, εἰς τὸ γαληνὸν ἡμῖν ἔτρεψας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος,
Μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὄθεν σοὶ τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Αἰτησις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Κάθισμα ἦχος Πλ' Α'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ σπαργάνων μητρώων σὺ τῷ Χριστῷ, ἀνετέθης ὡς Μάρ-
τυς διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, καὶ
τυράννων τὰ θράση, στερωῶς κατεπάτησας, καὶ βασάνους ὄν-

τως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστός σοι, τοὺς στεφάνους κοσμίσας, ἐνδόξως ἠτοίμασεν εἰς νυμφῶνα οὐράνιον, Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῆς Ἁγίας Σκέπης.

Ὡς νεφέλη καὶ σκέπη, στύλος πυρός, ἠλιόμορφον ἄρμα τε τοῦ Δαβίδ, κλίνη Σολομῶντος, Ἡσαίου ὁ τόμος τε, σκηνὴ τοῦ Μωϋσέως, καὶ τεῖχος ἀδάμαντος, σὺ τοῦ Ἀμῶς ὑπάρχουσα, λυχνία χρυσήλατος, ἡ τοῦ Ζαχαρίου, Δανιὴλ τε τὸ ὄρος, πυξίον κροκόλευκον, Ἀβρακοῦμ καὶ τὸ ἔξοχον, Προφητῶν περιήχημα· σκέπασον οὖν πάντας ἡμᾶς, τοὺς τιμῶντας θεῖόν σου Μαφόριον· καὶ λύτρωσαι παντὸς κακοῦ, ἢ τὰ πάντα ἰσχύουσα.

Ὤδὴ δ'. Ἐπαρθένια σε ἰδοῦσα ἤχος δ'. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἐνδοσε, τὰς θείας πηγὰς, χαρίεις ἐκάστατε τοῖς πιστεῖ γεραίρουσι, καὶ τῷ σῶ τεμένει προστρέγουσι.

Ρυτίδα ὄντως καὶ σπῆλον ἀπρόβλως σχοῦσα, ἁγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἄγγελους τεθέασαι μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον ἰδόντες, ὁρμὴν ἐκείνην τὴν τῆς θαλάσσης, ἅπασα ἡ Πόλις θρηνοῦσα, σοὶ Μάρτυς προσέδραμον, ρυσθῆναι δεόμενοι, ἔτιμον προστάτην εὐρόντες σε.

(Καὶ νῦν καὶ αἰί.)

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὄφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς· τὸ χαῖρε σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

Ὤδὴ ε'. Σὺ Κύριε φῶς ἤχος δ'. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡγώνισας σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἔκτινας, ρητρεύσει ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτόητφ φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσιν.

(Δόξα Πατρὶ)

Ἵμνουμέν σε σεμνή, οἱ σωθέντες πρεσβείαις σου, δεόμενοι μέχρι τέλους, προστατεύειν τῆς Χίου, Παρασκευῆ αἰοῖδιμε.

(Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ)

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ στ' Ἦχος Δ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς α'. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἁγγέλους παρησία τὴν στέρνοις τεθνεῖσαν σοι, μεγίστην πάνσεμνε, πλάκα καὶ χειρῶν τοὺς ἡλούς ἐνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης ῥοπῇ θείᾳ, θάττον ἠφάνισε.

Νέαν σε Πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἶαν κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσαν θεῶν λόγφ, καὶ ἀπίστους πρὸς τὴν ἐνθεον πίστιν ρυθμίζουσαν. (Δόξα)

Ἔστησας θαλαττίων ρευμάτων τὴν ἐφοδον, μαρτυρικῇ παρησίᾳ, κεχορμένῃ Μάρτυς καὶ τρέψασα, εἰς τὰ ὄπισφ, Παρασκευῆ, τῆς Χίου διάσωμα. (Καὶ νῦν)

Μάρανον καὶ προρρίζους, Πανάμωμε ἐκτιλον, τὰς ἀκανθώδεις ἐννοίας, τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ καρποφόρον, ταύτην δεῖξον, μεσιτεῖα σου Κόρη Πανάμωμε.

Αἴτησις. Σὺ γὰρ ὁ Βασιλεύς. Κοντάκιον ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου Πάνσεμνε ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτφ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὅσιομάρτυς Παρασκευῆ αἰοῖδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ νυμφίου σὲ φωνή, καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνφ ἀφθαρσίας, ἐκόσμισε θεόφρων Παρασκευῆ πανευκλεῆς, καὶ μετὰ Ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε, μεθ' ὧν εὐφραινομένη μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων τὴν ἀ-

γίαν σου έορτήν, και συνελθόντων ένδον του Ναου σου έν αυτω γάρ νυνι παρεστῶτες, από ψυχής προσφέρομέν σοι τους ύμνους, Όσιομάρτυς Παρασκευή άοίδιμε.

Τῷ αυτω μηνι ΙΔ' του μηνός Όκτωβρίου. Τῶν Αγίων μαρτύρων Ναζαρίου, Προτασίου, Γερβασίου και Κελσίου. Τῶν Αγίων 40 μαρτύρων τῶν έξ Αιγύπτου και Παλαιστίνης τελειωθέντων. Του Αγίου μάρτυρος Πέτρου. Του όσιου πατρός ήμῶν Κοσμα του ποιητου. Του Αγίου μάρτυρος Σιλβανου. Ο Άγιος Ευθύμιος ό έν Θεσσαλονίκη αγωνισάμενος υπέρ τῶν Αγίων Εικώνων τελειούται. Του έν Αγίοις Πατρός ήμῶν Ιγνατίου του Νέου Αρχιεπισκόπου Μεθύμνης του θαυματουργου. Του έν Αγίοις Πατρός ήμῶν Θεράποντος του Ιερομάρτυρος και θαυματουργου. Τῇ αυτῇ ήμέρα μνήμη τῆς Όσίας μητρός ήμῶν Παρασκευῆς τῆς Νέας. Στίχ. Παρασκευήν ώς σκευός εκλελεγμένον. Χριστός τῆθησιν, έν ταμείῳ του πόλου.

Ταίς τῶν σῶν Μαρτύρων Όσίων και Αγίων, και τῆς Αγίας Παρασκευῆς μετά τῆς Θεοτόκου έλεησον ήμάς Άμήν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
"Οδὸς" Ἀβραμιστοῦ Παῖδες. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπό Κυρίου, σύ φρουρουμένη από βήματος άσεβῶν, Μάρτυς, τās μασχάλας έστεγες καρτερῶς, φλεγόμενη και υπέψαλλες, εύλογητός εί. ό Θεός μου και Κύριος.

Φλέξαν μηδόλως, τους παρανόμους, καιει μάλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ό Χριστός δέ φυλάττει σε άβλαβῆ, καθῶς πάλαι διεσώσατο, πυρός του βρέμοντος, άδεις νεανίας χειρι κραταιᾶ.

(Δόξα Πατρι)

Έχει σε Μάρτυς, Πάσα ή Χίος προστάτην, Παρασκευή, ήνπερ διέσωσας πάλαι κατακλυσμοῦ, και πρεσβείαις σου πανεύφημε, Χριστόν τον Κύριον, εύμενῆ εύρίσκει και ίλεων.

(Και νῦν και άει)

Τὸ του Υψίστου ήγιασμένον θεϊον σκήνωμα, χαῖρε δια σου γάρ δέδοται ή χαρά Θεοτόκε τοίς κραυγάζουσιν, εύλογημένη σύ έν γυναιξί: ύπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η΄. Χείρας ἐκπετάσας. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ὄντως θεούς, ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρ-
τυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, κατελέπτυνας, ἐν εὐ-
φροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλουσα· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δυνηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσῃ σεμνῇ, Ἀπόλλων
πέπτοκε, καὶ κατηκόντισται ξύμνα, ἐνεργεία τοῦ ἀχράντου
Σταυροῦ, δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρῶρησίᾳ καὶ πολλῇ
ἀνεβόας, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

(Δόξα Πατρὶ.)

Φόβων τῶν κινδύνων τοὺς λαούς, τῆς Χίου κράζοντες,
Μάρτυς ἐλέησον, τοῖς αὐτῶν καμφθεῖσα δάκρυσιν πρὸς Χρι-
στὸν τὰς χείρας αἴρουσα, Παρασκευῆ, πανευκλεῆς, τούτους ἀ-
πήλλαξας, ἐκβοῶντας, Παρθενομαρτυρίας ταῖς λιταῖς σου, σῶσον
ἡμᾶς τοὺς οἰκέτας σου.

(Καὶ νῦν)

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε Ἀχράντε, Μητὴρ
ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανά-
μωμε, μὴ φλογισθεῖσα τὸ πῦρ τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς· ὅθεν
δὲ πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

*ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρόμητος. Ἔχος Δ΄. Ἁγία τοῦ Θεοῦ
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Ρειστῆς βιστῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς θεόφρων ἀντηλ-
λάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὄρων, τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐπειγο-
μένη τρανῶς, ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων καλ-
λιπάρθενε.

Ἀκούσασα φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευῆ σοῦ τὰς αἰτή-
σεις, θείας οὐρανόθεν, καὶ τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σε-
μνῇ διήνυσας· καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσαν
τὴν ἐρύτιμον.

(Δόξα Πατρὶ)

Φύλαττε τὴν πόλιν Μάρτυς Χίος ἢ πόλις σου βοᾶ σοι, πᾶσι
τοῖς τῷ Θεῷ Ναῶ σου προσερχομένοις, τὰς αἰτήσεις πλη-

ροῦσα, Ὅσιομάρτυς ἔνδοξε, μετὰ Ματρώνης τῆς θεόφρονος.
(Καὶ νῦν)

Ῥοφθῆς χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἄ-
χραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον τέξασα, σὺν
τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

*Καταβασία εἰς ἤχον δ'. Τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς
Θεοτόκου.*

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ
λόγον ἐρεῦξομαι τῇ βασιλίδι Μητρὶ καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ μέλψω γηθόμενος Σκέπην τὴν Πάντιμον.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε· ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος
πηγὴ, διάσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ
Σκέπη τῇ Ἁγίᾳ σου, τοὺς σε γεραίροντας σκέπασον.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφελῇ
κούφῃ ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπερῷος τῆ ἀκηράτῳ Παρθένῳ, καὶ
διέσωσε τοὺς τὴν Σκέπην τῆς αὐτῆς τὴν θείαν δοξάζοντας.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπει-
ρόγαμε Παρθένε, ἐν Βλαχεύματι σου τῷ Πανιέρῳ Ναῶ ἐφή-
πλωσας Σκέπην σου σελτὴν, καὶ πιστοὺς ἐσκέπασας, σωτη-
ρίαν βραβεύουσα.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεό-
φρονες, τῆς θείας Σκέπης αὐτῆς, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσω-
μεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτί-
σαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας, εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου δι-

σώσατο, τότε μὲν τυπούμενος νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ὀρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς περισκέπει καὶ σώζει, τοὺς ἐπ' αὐτῇ πεποιθότας.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς θεομήτορος, καὶ βοάτω, χαίροις παμμακάριστε, θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σωσῶν τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως, καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπειλήφας, βραβεῖα νίκης πάσασθε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπερ ἡμῶν δυσώπουσα, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν

Τὸ τῆς Μηθύμνης καύχημα, τὸν Χριστοῦ Ἱεράρχην, Ἰγνατίον τὸν ἔκλαμπρον, Οἰκουμένης φωστῆρα, τιμήσωμεν κατὰ χρέος, πρὸς Θεὸν ἐκβοῶντες· Θεὲ σῶσον, ἐλέησον, καὶ ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, καὶ τῆς χαρᾶς, τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας, ἀξίωσον φιλάνθρωπε, Ἰγνατίου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον

Τετυρωμένον ἄπαναγγε, καὶ πώτατον ὄρος, Δαβὶδ θεογεννήτρια, μελωδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ Παρθένε, Σολομῶν δὲ ὁ θεῖος, κλίνην σαφῶς τοῖς ᾠσμασιν, Ἡσαίας δὲ ράβδον καὶ Ἰακώβ, κλίμακα πρὶν σὲ εἶδε πύλην ἄλλος, ἐξ ἧς Θεὸς τὸ φύραμα νεουεργεῖ τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τοὺς Αἴνους 3 τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἐλεήμων Θεὸς καὶ πάντων θέλων, οὐ ποτε τὸν θάνατον, ὡς τὴν μετάνοιαν θεοπρεπεῖ ἀγαθότητι κατοικτειρήσας, τὴν παντελῆ τῆς Χίου ἀπώλειαν, ἔνευσε τῇ Μάρτυρι, πρέσβυν εὐπρόσδεκτον αὐτῷ γενέσθαι, ὡς ἠῤῥητο· ἐπαγρυπνήσας, ὁ Θεοῦ μύστης, θεῖος Ἀμβρόσιος, τὴν καταιγίδα κατευνάσαι, ὡς ἀπειλοῦσαν τὴν πᾶσαν ποιήσασθαι, ὑποβρύχιον πόλιν, εἰς Θεὸν ἔξαμαρτήσασαν.

Ὁ Ἰωνᾶς Νινευῆ σώζει τὴν πόλιν, ταύτη τὸ ὀλέθριον κομίσας κήρυγμα, οἱ μεταγνόντες ἐσώθησαν, νῦν δὲ τὴν Χίον, Παρασκευή, ἡ θεία διέσωσε τείνασα πρὸς Κύριον, χεῖρας ἰκέτιδας, τὴν τῆς θαλάσσης ἐπορηθῆναι ἀγαχατίσαι, ἐκμαινομένης πρὸς καταπόντιον, χριστομαρτυρῶν κεχημένην φιλανθρωπία σου καὶ χρησιότητι, ὅστις σὺ σῶσαι θέλει, οὐκ ἀπόλλυσθαι τὸν ἄνθρωπον.

Μετανοεῖτε βροτοί, καὶ σωφρονεῖτε, φόβον συλλαμβάνοντες τῆς θείας κρίσεως· αὐτὰ βοᾶσι τὰ θαύματα, ὧν ἐτησίως ἐπιτελοῦμεν τὴν ἀνακαίνησιν· εἰ γὰρ μὴ διόρθωσιν βίου ποιήσωμεν, ἔτι μειζρόνως ἐκκαύσωμεν, τὴν θεῖαν δίκην· ὅθεν προθύμως, ἅπαντες σπεύσωμεν, ἐξευμενίσαι τὸν Δεσπότην, φιλανθρωπίαν ἡμῖν ἐπιδείξασθαι· τὴν γὰρ Μάρτυρα πρέσβυν, ἀκαταίσχυντον κεκτήμεθα.

Τοῦ Ἁγίου ἤχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες

Συνδράμωμεν πίστει ἀκλινεῖ, πάντες ὃ φιλέορτοι, καὶ εὐλαβῶς ἀσπασώμεθα, τὴν θαυματόβρυτον, Κάραν Ἰγνατίου, καὶ ἀπαρυσώμεθα, παθῶν ἀθεραπεύτων ἰάματα, καὶ ὀσφραϊνόμενοι, εὐωδίας, ἦνπερ ἄρρητον, πᾶσι πνέει πανταχοῦ κηρύξωμεν.

Δόξα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἡχος β΄.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ· ἐκεῖ κατεσκῆνωσεν ἡ Ἁγία τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα, ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον· ὦ Παρθενία Ναός Θεοῦ· ὦ Παρθενία Μαρτύρων δόξα· ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συμμετοχε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος δ' αὐτός.

Δεῦτε φιλεόρτων συστήματα, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ, τῇ Παρθένῳ, τὸν ὕμνον προσοίσωμεν λέγοντες· σὺ ἡμῶν Σκέπη καὶ βοήθεια Δέσποινα, καὶ τῇ σεπτῇ σου Σκέπῃ διαισώξεις ἀεὶ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· σέπασον οὖν ἡμᾶς τοὺς σὲ παρακαλοῦντας, καὶ πρὸς γεένης ἐξάρπασον, ἐν ὥρᾳ τῆς δίκης, ὡς πάντα ἰσχύουσα, μετὰ Θεοῦ τῇ θεομῆ σου πρεσβείᾳ, Πανάντητε, Θεοτόκε Παντάνασσα.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ Ἀπολυτίκια κατὰ βούλησιν ἀμφοτέρων.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων ἡχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐχομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολ. τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἡχος α΄. Ἐν Ἰορδάνῃ.

Τῆς χαμαιζήλου τρυφῆς σοφῶς τὴν ἀπόλαυσιν, ὑπεριδοῦσα πρὸς θεῖα ἡρώδης σκηνώματα, καὶ τῶν ἰάσεων τοῖς πιστοῖς πηγὴν κατέλιπες, τὸ ἱερόν σου σκῆνος, Μήτηρ Πανεύφημε, Ἐπιβατῶν τὸ καύχημα τὸ σωπτόν, καὶ βεβαία προστά-

της Παρασκευῆ μὴ παύσῃ θερμῶς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ
ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσα.

Τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ ἡχος πλ' δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος,
τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλώ-
πισμα, Κοσμᾶ σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας λύρα
τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου ἡχος α'.

Τὸν ποιμενάρχην Μηθύμνης Ἰγνάτιον ἄσμασι, τὸν μετὰ
πάντων Ἁγίων, δοξασθέντα ἐν Παύλῳ ὑμνήσωμεν ἀπαύ-
στως οἱ πιστοί, συμφώνως ἐν τούτου εορτῇ, καὶ ὡς πλεῖστα
κατιδόντες ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθέντα πάθη ἐκβοήσωμεν· Δόξα
τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἁμαρτία.

Ἀπολυτίκιον Ἁγ. Ἱερομάρτυρος Θεράποντος ἡχος Γ'.

Μέγαν εὗρατο ἡ Κωνσταντίνου, ῥύστην πρόμαχον καὶ
ιατῆρα νόσων παντοίων, θεράπων πανεύφημε, ὡς οὖν τυ-
ράννου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν
Θεὸν ὁμολόγησας, οὕτω πάνσεπτε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολ. τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Ναοῦ ἡχος βαρύς,

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς
Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμπρον καὶ
ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ ἀίδιον. Πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου, Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον τῶν μαρτύρων ἤχος Α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ τὴν τετράριθμον δόξαν, ὑμνήσωμεν πιστοί, εὐφημίαις ἀσμάτων, Ναζάριον Προτίσιον, καὶ Γερβάσιον Κέλσιον· οὗτοι ἠθλήσαν, μέχρι τομῆς καὶ θανάτου· οὗτοι στέφανον τῆς ἀφθαρσίας λαβόντες αἰτοῦσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἁγίου Κοσμᾶ ἤχος πλ. Δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κεκοσμημένως ἀρεταῖς Κοσμᾶ θεόπνευστε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγένησαι, καὶ τοῖς ἄσμασιν ἐκόσμησας ταύτην, μάκαρ. Ἄλλὰ πρόσβευε πρὸς Κύριον ἑυσθῆναι ἡμᾶς ἅπαντας, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος. Τοῖς σοὶ κράζοντας· Χαίροις Πάτερ· προσερχε.

Κοντάκιον Ἁγίας Παρασκευῆς ἤχος β΄. Τὰ ἀνωζητῶν.

Πνευματικῶς πολλὰς τὸ σῶμα κατατῆξας, τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, ἀνύψωσας μετὰ σῶμα καὶ ζωὴν ἀσώματος, μετὰ σώματος ἔζη· αἰοῖδιμε· λιποῦσάς τῆς ὕλης τὸν ταραχόν· διὸ νῦν χορεύεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Κοντάκιον Ἁγίου Ἰγνατίου ἤχος Δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολῦτιμον θαυματουργοῦσαν, ἐκλητοῦμεν ἅπαντες Κάραν πανίερρον τὴν σὴν, Ἱεροφάντορ Ἰγνάτιε ἀσπάζομενοις, ταύτην ἡμᾶς διαφύλαττε.

Κοντάκιον Ἁγίου Θεράποντος ἤχος Γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἱεράρχην ἅπαντες τὸ μέγα κλέος, συμφώνως ὑμνοδίαίς μέλψωμεν, ὡς γὰρ νομίμως ἀθλήσας, ἦσχυνε πληθῶν δαιμόνων πᾶσαν εἰς τέλος, ξόανα κατεδαφίσας, ναοὺς ἐγείρει· διὰ τοῦτο καὶ ἐστέφθη, χειρὶ Κυρίου, στέφος οὐράνιον.

*Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου ἤχος πλ. Δ΄.
Τῇ ὑπερμάχῳ.*

Τῇ Θεοτόκῃ οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, καὶ τὸ Μα-
φόριον αὐτῆς κατασπασώμεθα, ἀναμέλλοντες ἐφύμνια κατὰ
χρέος. Σκέπη πέλει γάρ, πιστοῦς σκέπουσα, ἅπαντας, καὶ
φρουροῦσα ἐκ παντοίων περιστάσεων, τοὺς κραυγάζοντας·
Χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

Σημ. Τὰ παρόντα Ἀπολυτικά καὶ Κοντάκια πρέπει νὰ ἀναγινώ-
σκωνται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, καὶ εἰς τὰς Ὁράς.

*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν: Τὸν Τρισάγιον καὶ ὁ Ἀπόστολος.
Προκείμενον ἤχος Δ΄.*

*Θαυμασιὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ. Ἐν Ἐκκλησίαις
εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.*

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί· ἔχοντες τὸ αὐτὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος, κατὰ τὴν
γεγραμμένον: ἐπίστευσάμεθα διὸ ἐδόξασθε καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν,
διὸ καὶ λαλοῦμεν. Εἰδότες, ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν,
καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ἡμῖν. Τὰ
γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειό-
νων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος δια-
φθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα τῇ ἡμέρα. Τὸ
γὰρ παραντίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν,
αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν· μὴ σκοποῦντων
ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα
πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

(Ἀλληλουῖα τρίς).

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφάλ. ΙΕ 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, εἰς τὰ μέρη Τύρου

καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία, ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγαζεν αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, Υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκίνει αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἴαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Εἰς τὰ Δίπτυχα τὰ παρόντα Μεγαλνάρια.

Χαίροις ἡ ὁσία Παρασκευῆ, γυναικὸς τοῦ Δεσπότη, προσκυνήτρια καὶ φαιδρά, Ἐπιβατῶν ὁ γόνος Καλλικράτης ὁ θησαυρός, ὑπὲρ ἡμῶν Κυρίῳ αἰεὶ μνημόνευε.

Ἔχει τὸ σὸν Πνεῦμα ὁ οὐρανός, σῶμα δὲ τὸ θεῖον Μολδαβίας πόλις λαμπρά, ναόν σου δὲ πάλιν, ἡ σὴ Πατρὶς ὁσία, Παρασκευῆ ὁσία, σκέπε τοὺς δούλους σου.

Βίος τῆς Ἁγίας ἀντὶ τοῦ Κοινωνικοῦ.

Γνωστὸν εἶναι ἐκ τῆς ἱστορίας, ὅτι ἡ Ἁγία Παρασκευὴ κατήγετο ἀπὸ τῆς κομποπόλεως Θράκης Ἐπιβάται, καὶ ὅτι ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἐδιδάχθη ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῆς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἀκούσασα τὸ ρητὸν τοῦ Εὐαγγελίου «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι» καὶ ἐγκαταλιποῦσα τὰ

ἐγκόσμια ἐπεδόθη εἰς τὸν μοναχικὸν καὶ ἀσκητικὸν βίον, καὶ ἀφοῦ περιῆλθε διάφορα προσκυνήματα πάντοτε μὲ τὴν ἱερὰν προσευχὴν εἰς τὰ χεῖλη τῆς, καὶ ἀγάπην πρὸς πάντας, κατέληξε τέλος εἰς Καλικράτειαν τῆς Θράκης, ὅπου ἐκεῖ ἀπέθαναν ἄγνωστον ὅμως ποίαν χρονολογίαν. . . . Τὸ δὲ 1442 μ. Χ. ἔγεινε τὸ ἐξῆς θαῦμα. Τῇ 14 Ὀκτωβρίου τὸ ἑσπέρας συνέβη ἐν τῇ Χίῳ μία μεγάλη καταιγὶς ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ὅπου ἤνοιξαν οἱ καταδράκται τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἔβρεχεν ἀδιακόπως. Κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην μετέβη ὁ τότε ἐφημέριος ἱερεὺς Ἀμβρόσιος εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας, διὰ νὰ τελέσῃ τὸν ἑσπερινὸν του. Μὴ δυνάμενος ὅμως ἐνεκὰ τῆς πολυώρου βροχῆς καὶ τρικυμίας νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν οἶκόν του, ἔμεινεν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, προσευχόμενος καὶ προκαλῶν τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἁγίαν, νὰ λυπηθῇ τὸν λαὸν τῆς Χίου καὶ καταπαύσῃ τὴν βροχὴν καὶ τὴν τρικυμίαν, ὅπου προσημαίνει ὁ ψάλλει ὁ Κληρικός νὰ καταποντίσῃ τὴν νῆσον ταύτην.

Ἀφοῦ προσηυχῆθη ὁ ἄνωθεν ἱερεὺς ἐπὶ πολλὰς ὥρας, καὶ ἦτο κεκοπακῶς ἐκάθησεν εἰς τὸ στασίδιον νὰ ἀναπαυθῇ ὀλίγον, καὶ ἐκεῖ κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ὕπνου. Μόλις παρήλθεν ὀλίγη ὥρα εἶδεν ἐν ὄνειρῳ ὅτι ἤνοιξεν ἡ στέγη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐφαίνετο ὁ οὐρανός, μέσα δὲ εἰς τὸ φωτεινότατον σύννεφον, εἶδε μίαν σεμνοτάτην γυναῖκα, ἡ ὁποία εἶχεν ὑψωμένας τὰς χεῖρας καὶ ἐπροσηύχετο, κράζουσα ἐξ ὀνόματος, Ἀμβρόσιε, μὴ φοβοῦ, ἐγὼ εἶμαι ἡ ὁσιομάρτυς Πρασκευή, καὶ σὲ βεβῆω, ὅτι ἐσώθη ἡ πατρίς σου.

Ἐτρόμαξεν ὁ ἱερεὺς καὶ ἐγεροθεὶς ἐκ τοῦ ὕπνου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου εἶδεν ὅτι ἔπαυσε πλέον ἡ ὀργὴ τοῦ μεγαλοδυνάμου Θεοῦ, καὶ ἤρχισε μετὰ μεγάλης χαρᾶς καὶ ἀγάπης εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν, νὰ ψάλλῃ τὸν

Ὁρθρον του. Μόλις παρήλθον ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας, ἦλθον ἀρκετοὶ ἐκ τῆς νήσου Χίου, εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας. Τότε ὁ εὐλαβέστατος Ἀμβρόσιος τοὺς διηγήθη τὴν ὄπτασίαν ἐκείνην ὅπου εἶδε. Λαβόντες πάντες καλὰς ἐλπίδας ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, προέβησαν εἰς λιτανείαν, καὶ οὕτως, ὡς τοῦ θαύματος, ἀφοῦ ἐξῆλθεν ἡ εἰκὼν τῆς Ἁγίας, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ἢ πλημμυροῦσα θάλασσα, ὅπου εἶχε βαδίσει εἰς τὴν νῆσον πρὸς καταποντισμόν.

Ἡ δὲ νῆσος ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος τῆς Ἁγίας, ἐκ τοῦ βεβαιοτάτου μεγάλου κινδύνου, καὶ ἐδόξασαν οἱ Χριστιανοὶ τὸν Πανάγαθον Θεόν, καὶ τὴν προστάτιδα Ἁγίαν Παρασκευήν, ἐορτάζοντες μεγαλοπρεπῶς τὴν ἀπελευθέρωσίν των τὴν 14 Ὀκτωβρίου, συντάξασα καὶ ἑσπευματικὴν Ἀκολουθίαν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας.

Ἡς ταῖς πρεσβείαις καὶ ἱκεσίαις διαφυλάττει ὁ Κύριος πάντας ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ὀργῆς καὶ σκάνδαλου ἵνα ἂν ἡμεῖς τῆς αἰωνίου κολάσεως, καὶ τύχωμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ἀμήν.

Ὀκτωβρ. 15 Ἁγ. Μάρτυρος Λουκιανοῦ ἡχος πλ. Α'.

Ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου, ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαυτόν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, Λουκιανὲ θαυματουργέ, Μάρτυς ἐνδόξε Χριστοῦ, διὸ νομίμως ἀθλήσας ἀξίως ἐστεφανώθης, ὑπὸ Κυρίου τοῦ σὲ δοξάσαντος.

Κοντάμιον ἡχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀσκήσει τὸ πρότερον λαμπρυνθέντα, καὶ ἐν ἀθλήσει τὸ δεύτερον φαιδρυνθέντα, πάντες σε ὡς φωστῆρα σὲ φαιδρότερον, Λουκιανὲ τοῖς ὕμνοις, ἐνδόξως σὲ γεραίρομεν,

πρεσβεύων μὴ παύσης ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. . . (Μεγαλυνάριον).

Τοὺς Ἱερομάρτυρας τοῦ Χριστοῦ, Λουκιανὸν τὸν Θεῖον,
Ἀντίοχον τὴν καλλονήν, τὸν Βάρσον τῆς Ἐδέσσης, Σαβῖνον
τῆς Περσίας, ὑπὲρ ἡμῶν Κυρίῳ, ἀεὶ πρεσβεύοντας.

Γ. Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ Ἱερεὺς.

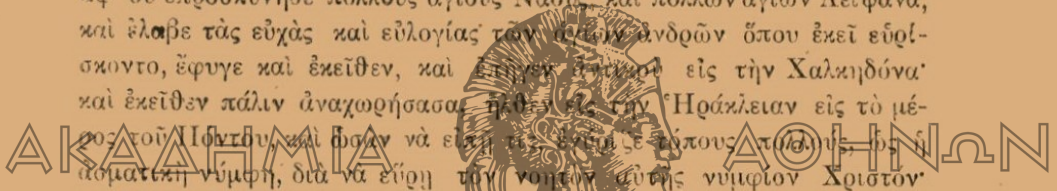
ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α'. Αὕτη ἡ ὁσία καὶ παναοίδιμος Παρασκευὴ ἡ νέα, ἦτο ἀπὸ μίαν
χώραν τῆ Θράκης, πλησιάζουσαν τῇ Σιλυβρίᾳ, Ἐπιβάτας καλουμένην·
οἱ γονεῖς τῆς ἦσαν εὐγενεῖς καὶ ἔνδοξοι, καὶ πολὺ πλούσιοι, ἀλλὰ καὶ
εὐσεβέστατοι καὶ χριστιανικώτατοι. Γενήσαντες δὲ τὴν ὁσίαν ταύτην
Παρασκευὴν, τὴν ἀνέτρεφον ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου, καὶ εἰς
ὅλα τὰ καλὰ καὶ θεάρεστα ἔργα τὴν ἐργάσασαν πρηνεθὺς ἀπὸ τὴν μι-
κρὸν τῆς ἡλικίας. Ὄταν δὲ ἐγενεθῆκε ἡ νέα, ἐπῆγε μίαν φορὰν ὁμοῦ
μετὰ τὴν μητέρα τῆς εἰς μίαν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας Θεοτόκου, καὶ
ὄταν ἤκουσε ἡ μακαρία τὴν περικοπὴν ἐκείνου τοῦ Εὐαγγελίου, οὗ
λέγει «εἴ τις θέλει ὀπίσω μου εἰθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω
« τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω μοι », εἰθὺς ἐτρώθη ἡ καρδιά
τῆς, καὶ ἐκυριεύθη ὅλη ἀπὸ τὴν θείαν ἀγάπην, καὶ ἐξελθοῦσα ἀπὸ τὴν
Ἐκκλησίαν, ἤρχισεν εὐθὺς νὰ ἀρνῆται ἡ θεόφρων τὸν ἑαυτόν τῆς, κα-
νὰ βάλῃ εἰς ἔργον τὰ Εὐαγγελικὰ λόγια οὗ ἤκουσε. Καὶ λοιπὸν
ἐπειδὴ εἰς τὸν δρόμον οὗ πῆγαινε μετὰ τῆς μητρός τῆς ὑπῆντησε
μίαν πτωχήν, λυπηθεῖσα αὐτὴν, ἔκαμε τρόπον καὶ ἐλάνθασε τὴν μη-
τέρα τῆς, καὶ ἐπῆγε πρὸς ἐκείνην καὶ τὴν ἀντάμωσε, καὶ μὲ τρόπον
πολὺ ἐπιτήδειον τὴν ἐγάλασε, καὶ τῆς ἐπῆρε τὰ παλαιὰ καὶ ξεσχισμένα
οὗ ἐφόρει ἐκείνη, ἔπειτα ἐκδυθεῖσα αὐτὰ τὰ ἰδικὰ τῆς λαμπρὰ φο-
ρέματα, τὰ ἔδωσε τῆς πτωχῆς καὶ ἐφόρεσεν ἐκείνη τὰ πτωχικὰ καὶ
ξεσχισμένα· ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν εἰς τὸ ὀσπίτιον, καὶ τὴν εἶδον οἱ γονεῖς
τῆς μὲ τοιαῦτα φορέματα, καὶ ἔμαθον τὸ γινόμενον, θέλοντες νὰ τὴν
διορθώσουν, ὡς ἀνήλικον τάχα, διὰ νὰ μὴ τὸ κάμη ἄλλην φορὰν,
πολλὰ τὴν ὕβρισαν καὶ τὴν ἐφοβέρισαν ὄχι μόνον μὲ λόγια ἀλλὰ καὶ

μέδαρμους, πλὴν ἡ Παρασκευὴ δὲν ἥλλαξε τὴν φιλόπτωχον γνώμην τὴν, ἀλλὰ καὶ δευτέραν καὶ τρίτην φοράν, καὶ πολλάκις, ἔδωσε τὰ φορέματα τῆς εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ οὔτε τὰς ὕβρεις ὅπου ἤκουε διὰ τοῦτο ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῆς ἐσιλλογίζετο, οὔτε τοὺς δαρμούς ὅπου ἐλάμβανεν ἐφοβείτο· καὶ αὐτὰ μὲν ἔκαμνε τότε ὅπου ἦτο ἀκόμη εἰς τὸ πατριζόν τῆς ὀσπίτιον, τὰ ὁποῖα ἦτο ὡς σημεῖα καὶ προοίμια καὶ ἀρχαὶ τῆς μετὰ ταῦτα ἀρετῆς καὶ τελειότητός τῆς.

β'. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ θεὸς πόθος ἀναφεῖ μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς, καὶ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ὑπομένῃ, λανθάνει τοὺς γονεῖς, καὶ τοὺς δούλους τῆς, καὶ ὅλους τῆς τοὺς συγγενεῖς, καὶ ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν πατρίδα τῆς καὶ ὑπάγει εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἀφ' οὗ ἀπῆλυσεν ὅλα τὰ θεῖα καλὰ ὅπου εἶχε τότε ἡ Κωνσταντινούπολις, ἦγουν ἀφ' οὗ ἐπροσκύνησε πολλοὺς ἀγίους Ναοὺς καὶ πολλῶν ἀγίων Λείψανα, καὶ ἔλαβε τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῶν ἁγίων ἀνδρῶν ὅπου ἐκεῖ εὐφροσκοντο, ἔφυγε καὶ ἐκεῖθεν, καὶ ἔτιρον ἄνω εἰς τὴν Χαλκηδόνα· καὶ ἐκεῖθεν πάλιν ἀναχωρήσασα πρὸς τὴν Ἡράκλειαν εἰς τὸ μέρος τοῦ Πόντου, καὶ ἦσαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν τόπον τῆς πόλεως, ὅς ἡ ἀσπαστικὴ νύμφη, διὰ νὰ εὐρῇ τὴν νύμφην αὐτῆς νύμφιον Χριστὸν τοῦτ' ἔστι διὰ νὰ εὐρῇ Ἄγιους καὶ ἁγία τὴν ἀρετὴν, καὶ διὰ νὰ εὐρῇ τόπον ἀρμόδιον πρὸς τὴν λατρείαν καὶ εὐαρέστησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄλλο διὰ νὰ μὴ τὴν εὐρουν οἱ γονεῖς τῆς καὶ τὴν ἐμποδίσουν οἱ ὅποιοι ὀδυνώμενοι τὴν ἐζητοῦν ἀπὸ τόπον εἰς τόπον· ἀλλ' οἱ μὲν γονεῖς πολλὰς πόλεις καὶ χώρας περιελθόντες καὶ μὴ εὐρόντες αὐτήν, ὑπέστρεψαν εἰς τὸ ὀσπῆτιόν των καὶ ἠσύχασαν, ἡ δὲ μακαρία Παρασκευὴ, φθίσασα εἰς τὴν Ἡράκλειαν καθὼς εἶπομεν, εὔρε μίαν Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου, καὶ μετὰ πνευματικῆς χαρᾶς εἰσελθοῦσα εἰς αὐτήν, ἔπεσε κάτω εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ τὸ κατέβρεξε μὲ τὰ δάκρυά τῆς, προσευχομένη εἰς τὴν Θεοτόκον τὴν ὀδηγὸν τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, νὰ τὴν ὀδηγήσῃ καὶ νὰ τὴν φωτίσῃ τί νὰ κάμῃ. Ἐμεινε δὲ ἐκεῖ, εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, πέντε ὀλόκληρα ἔτη, κάθε εἶδος ἀρετῆς μεταχειριζομένη καὶ ἀγωνιζομένη ἢ αἰοίδιμος μὲ προσευχὰς ὀλονυκτίους, μὲ νηστείας παντοτεινάς, μὲ κτυπήματα τοῦ στήθους, μὲ δάκρυα ἀέναα· τὸν δὲ ὀλίγον ὕπνον ὅπου διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς φύσεως ἐλάμβανεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν χωρὶς στῶμα· καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα ἦτο θαῦμα νὰ βλέπῃ τις τὸ ταπεινὸν τῆς ἡθός, καὶ τὴν μετριοφροσύνην τῆς· διὰ

τῶν ὁποίων ἐκαθάρισε τὴν καρδίαν τῆς ἀπὸ ὅλα τὰ κοσμικά, καὶ πρὸς μόνον τὸν Θεὸν εἶχε γυρισμένους τοὺς λογισμοὺς τῆς, καὶ τὰ φρονήματα τῆς; καὶ ὅλην τῆς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἀγάπην. Εἶχε δὲ καὶ πόθον πολὺν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ προσκυνήσῃ τοὺς ἁγίους Τόπους, καὶ θερμῶς παρεκάλει τὸν Χριστόν, καὶ τὴν Παναγίαν αὐτοῦ Μητέρα, νὰ τὴν ἀξιώσῃ τοῦ ποθουμένου ὄθεν καὶ εἰσηκούσθῃ ἢ δέησις τῆς, ἐπειδὴ ἀφ' οὗ ἀρκετὰ ἐγυμνάσθῃ εἰς τὰς ἀρετὰς ἐκεῖ εἰς τὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου, ὡκονόμησεν ὁ Θεὸς καὶ εὐρέθησάν τινες, καὶ τὴν ἐπῆραν εἰς τὴν συνοδίαν των, καὶ ἐπῆγε κατὰ τὸν πόθον τῆς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Προσκυνήσασα δὲ τοὺς ἁγίους Τόπους, ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου καὶ εὐρούσα γυναικεῖον Μοναστήριον, ἐκατοίκησεν εἰς αὐτό. Πόσους δὲ πειρασμοὺς τῆς ἔφερεν ἐκεῖ ὁ Διάβολος, καὶ μὲ πόσους ἀγῶνας αὐτὴ τὸν ἐπολέμησε καὶ τὸν ἐνίκησε, δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ τὰ γράψωμεν· πλὴν νὰ εἰπῶμεν ὀλίγα τινά, διὰ νὰ φανερώσωμεν, ποίου εἴδους ἀσκησὶν ἀπενοῦσε καὶ πῶς ἠγωνίζετο. Τὸ ποτόν τῆς ἦτο νερὸν μόνον, καὶ τοῦτο δὲν τὸ ἔπινε χορταστικά, ἀλλὰ μὲ πολὺν ἐγκράτειαν· τὸ στρώμα τῆς ἦτο μίαν ψάθα· τὸ φόρεμά τῆς ἦτο ἓν καὶ μόνον, καὶ αὐτὸ παλαιὸν καὶ ἐσοχισμένον, ὃ ἔβρισκε πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ προσευχὴ ἦτο ἀκαταπαύστα εἰς τὰ χεῖλη τῆς· καὶ ἐκάνω εἰς ὅλα τῆς τὰ καλά, ἔλαμπε πάντοτε ἡ πρὸς πάντας ἀγάπη, καὶ ἡ κορυφὴ τῶν ἀρετῶν τῆς ἦτο ἡ μετριοφροσύνη καὶ ταπεινότης.

γ'. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπέρασεν εἰς αὐτὸ τὸ γυναικεῖον Μοναστήριον πολλοὺς χρόνους, ἀγωνιζομένη μὲ πολλὰς ἀρετὰς, ἐβγῆκεν ἀπὸ ἐκεῖ (οὕσα τότε εἰκοσιπέντε ἐτῶν τὴν ἡλικίαν) καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Ἰόππην ἐκεῖθεν πλεύσασα μὲ καράβι, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πατρίδα τῆς, ἔπαθε πολλοὺς πειρασμοὺς καὶ τρικυμίας μέσα εἰς τὸ πέλαγος· ἀλλὰ τέλος πάντων ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα τῆς· πλὴν δὲν ἔμεινεν ἕως τέλους ἐκεῖ, ἀλλ' ὑπῆγε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπροσκύνησεν ἐκεῖ πολλοὺς ἁγίους Ναοὺς, καὶ μὲ πολλοὺς ἁγίους ἄνδρας, ὠφελείας χάριν, συνανεστράφη, καὶ συνωμίλησεν, ἔφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν χώραν ὅπου λέγεται Καλλιγράτεια, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἀγωνιζομένη ἐκεῖ τοὺς συνειθισμένους τῆς ἀγῶνας, ἐπέρασε δύο ἔτη· καὶ τότε φθάσασα εἰς τὴν τελειότητα τῆς ἀρετῆς, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ἐπλήρω-

σεν και ἐτελείωσεν ὁσίως τὸν δρόμον τῆς προσκαιροῦ ταύτης ζωῆς· και ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ εἰς τὴν αἰώνιον, και κατεσκήνωσεν εἰς τὰς οὐρανίους σκηνάς, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία· τὸ δὲ πάντιμον αὐτῆς και ἅγιον Λείψανον ἐνεταφιάσθη ἐντίμως, και ἔμεινε χρόνους πολλοὺς, κεκρυμμένον μέσα εἰς τὴν γῆν, ἕως ὅτου ἡ Ἁγία ἠθέλησε και τὸ ἐφάνέρωσε δι' ὀπτασίας μετὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

δ'. Ἄνθρωπός τις φανλόβιος και ἁμαρτωλὸς ἀπέθανε, και τὸν ἐνεταφίασαν πλησίον εἰς τὸ μνήμα τῆς Ὁσίας. Λοιπὸν δὲν ἐδέχθη ἡ Ἁγία νὰ εἶναι πλησίον εἰς τὸ ἅγιόν της Λείψανον, τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου τὸ μιὰν σῶμα· ὅθεν τί ἀκολουθεῖ; φαίνεται ἐν ὄραματι ἡ καθαρωτάτη, και ἄμωμος Νύμφη τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆ, εἰς ἓνα ἐνάρετον ἀσκητὴν, και ἄξιον διὰ νὰ βλέπῃ ὀπτασίας και ἀποκαλύψεις, και τοῦ λέγει τὰ ἀκόλουθα λόγια· «τὰς ὀπτασίας σάσκας ἄρον, και πόρρω ἀποσκοπέμισον ἀπ' ἐμοῦ· ἥλιος γὰρ οὐρα και γῆ, οὐ δύναμαι σκότους και δυσωδίας ἀνέχεσθαι·» ἤγουν σήμωσαν τὰς βρωμισμένας σάρκας, και οἶψετας μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, διότι ἐγὼ εἶμαι ἁγία και ἁπῆς και δὲν ὀφείλω νὰ ὑποφέρω νὰ ἐπιπλησίον μου καὶ σάσκας και βρώμας ἐπειθεῖ· δὲ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶχε πληροφορίαν πὼς εἶναι θεϊκὸν τὸ ὄραμα, ἀλλὰ εἶχεν ἀμφιβολίαν μήπως εἶναι ἀπλὸς ὄνειρον, διὰ τοῦτο ἀργοποροῦσε νὰ τελειώσῃ τὸ πρόσταγμα· διὰ τοῦτο φαίνεται ἡ Ἁγία και δευτέραν φορὰν και τοῦ λέγει τὰ ἴδια· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀσκητὴς δὲν ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ ποία ἦτο ἡ φαινόμενη, και τί ἐννοοῦσε μετὰ ἐκεῖνα ὅπου τοῦ ἔλεγε, φαίνεται και τρίτην φορὰν, και μετὰ φοβερισμοὺς μεγάλους τὸν προστάζει νὰ βίλῃ εἰς ἔργον ἐκεῖνο ὅπου τοῦ ἔλεγε, λέγουσα τὸ ὄνομά της ποία εἶναι, και δεκνύουσα μετὰ τὸν δάκτυλόν της τὸν τόπον τοῦ μνήματος. (1) δὲ ἡσυχαστὴς ἐκεῖνος ἐξῆπνη με παρεπιθύς, και σπουδαίως δραμῶν ἐφάνέρωσε τὴν ἀποκάλυψιν εἰς τὸν λαὸν τῆς πόλεως ἐκεῖνης και τοῦτο ἀκούσαντες ἐκεῖνοι συνέδραμον ὅλοι κοινῶς εἰς τὸν τόπον τοῦ μνήματος, ὡσὰν νὰ ἐμελλον νὰ ἀνοίξουν κανένα μέγαλον θησαυρὸν, και σκίπτοντες τὴν γῆν, ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὸ ἅγιον Λείψανον, ἐβγῆκεν πολὺ και θαυμαστὴ εὐωδία· εὐρόντες δὲ αὐτό, ἐθαύμασαν και ἐξεπλάγησαν, ὅτι ὕστερον ἀπὸ τόσους χρόνους ὅτου ἦτο σκεπασμένον μέσα εἰς τὴν γῆν, εὐρέθη σῶν και ἀέριον και παντάπασιν ἀδιάφθορον. Λοιπὸν ἀνακομίσαντες αὐτὸ μετὰ εὐλαβείας, τὸ ἔφερον μετὰ

ψαλμοδιῶν καὶ θυμιαμάτων, καὶ τὸ ἀπέθηκαν ἐντίμως εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων (1). Πόσα δὲ θαύματα ἐτέλεσε ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, τότε ὅπου ἐφανερώθη τὸ ἅγιον Λείψανον καὶ τελεῖ ἀκόμη ἕως τῆς σήμερον, εἶναι ἀδύνατον νὰ τὰ γράψωμεν διὰ τὸ πλῆθος· διότι καὶ χωλοὺς καὶ ἀναπήρους, καὶ παραλυτικούς, καὶ κάθε εἶδους ἀσθενείας, καὶ κάθε πάθος θανατηφόρον ἐθεράπευσε καὶ θεραπεύει, καὶ μόνη ἡ ἀφῆ τῆς ἁγίας Λάρνακος ἀποδιώκει κάθε νόσημα· καὶ ἀφθόνως ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος προχέει καὶ πλημμυρεῖ τὰ ἰάματα εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους· χάριτι τοῦ αὐτὴν μεγαλύναντος, καὶ ἀντιδοξάσαντος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (Ἐκ τοῦ Νέου Λειψαναρίου).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθη ἐφ' ἡμᾶς.

(Ἐντίδωρον).

Εἶναι δῶρον οὐράνιον τῆς θείας χάριτος, καὶ πρέπει νὰ διανέμεται ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερουργοῦντος Ἱερέως, ἀντὶ τοῦ δώρου τῆς θείας Μεταλήψεως, πρέπει δὲ μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ νὰ τὸ λαμβάνουν οἱ Χριστιανοί, μὲ τὰς δύο χεῖρας, κάτωθεν ἢ ἀριστερὰ καὶ ἄνωθεν ἢ δεξιὰ ὁμοῦ ἠνωμέναι καθὼς λέγεται: Εὐλογία Κυρίου ἔλθη ἐφ' ἡμᾶς Ἀμαρτάνουν λοιπὸν ἐκεῖνοι οἵτινες τὸ λαμβάνουν ἐκ τοῦ Παγκαρίου, διότι δὲν εἶναι εὐλογημένος ἄρτος, ἀλλὰ εἶναι ξηρὸς ἄρτος, καὶ οἱ κύριοι ἐπίτροποι, δὲν ἔχουν θέσιν νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ ἱερατικὰ καθήκοντα, νὰ διανέμουν εἰς τοὺς Χριστιανούς τὸ ἐντίδωρον.

Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει. Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγων εἴτε δι' ἐπιστολῆς. Ὁ αὐτός. Μὴ πάντες Ἀπόστολοι, μὴ πάντες Προφῆται, μὴ πάντες Διδάσκαλοι, τὴν παρακαταθήκην ταύτην φυλάξαιτε. Ἐγνωρίζω καλῶς, ὅτι λαμβάνουν ἐντίδωρον καὶ τῶν ἁλίων δογμάτων οἱ ὀπαδοί· π. γ. ἄγριοι, ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτούς. Εἶμαι ἐνήμερος τοῦ τοιούτου γεγονότος. Μὴ δότε τὰ Ἅγια τοῖς κυσί. . λέγει ὁ Κύριος. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέρχεται ἔξω τὸ ἐντίδωρον, εἰμὴ μόνον εἰς ἀσθενεῖς, καὶ εἰς τὸν ἐορτάζοντα ἐξαιρετικῶς, εὔτε ἄλλος ἀντὶ ἄλλου νὰ τὸ λαμβάνῃ. Εἶναι νόμος, διάταξις τῆς Ἐκκλησίας· ὁ νοῶν νοεῖτω. Ἰησοῦς Χριστός· χθές, καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐρίσκονται παρ' ἐμοὶ αἱ ἐξῆς Ἀκολουθίαι Ἁγίου μάρτ. Ἰσιδώρου, Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας, Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα. Τῆς Μυρτιδιοτίστης, Ἁγίας Φωτεινῆς, καὶ Ἁγίου Στυλιανοῦ.

Ἐγράφη ἢ παροῦσα Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς κατὰ μῆνα Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1920 παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ ὁσίου Μελετίου Γεωργίου Α. Βουτέρη, ἱερέως Πνευματικοῦ καὶ Προσκυνητοῦ. Ἡ θεία χάρις μεθ' ὑμῶν.

Εὐλογία Κυρίου και ἔλεος ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς.

(Ἀντίδωρον).

Εἶναι δῶρον οὐράνιον τῆς θείας χάριτος, και πρέπει νὰ διανέμεται ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερουργοῦντος Ἰερέως, ἀντὶ τοῦ δώρου τῆς θείας Μεταλήψεως, πρέπει δὲ μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ νὰ τὸ λαμβάνουν οἱ Χριστιανοί, μὲ τὰς δύο χεῖρας, κάτωθεν ἢ ἀριστερὰ και ἄνωθεν ἢ δεξιὰ ὁμοῦ ἠνωμμένα καθὼς λέγεται: Εὐλογία Κυρίου ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς Ἀμαρτάνουν λοιπὸν ἐκεῖνοι οἵτινες τὸ λαμβάνουν ἐκ τοῦ Παγκαρίου, διότι δὲν εἶναι εὐλογημένος ἄρτος, ἀλλὰ εἶναι ξηρὸς ἄρτος, και οἱ κύριοι ἐπίτροποι, δὲν ἔχουν θέσιν νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ ἱερατικὰ καθήκοντα, νὰ διανέμουν εἰς τοὺς Χριστιανούς τὸ ἀντίδωρον.

~ Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει. Στήριξε και κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἅς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγων εἴτε δι' ἐπιτολῆς. Ὁ αὐτός. Μὴ πάντες Ἀποστολοὶ, μὴ πάντες Προφῆται, μὴ πάντες Διδάσκαλοι, τὴν παρακατοθήκην ταύτην φυλάξατε.

Γνωρίζω καλῶς, ὅτι λαμβάνουν ἀντίδωρον και τῶν ἄλλων δογμάτων οἱ ὁπαδοί· π. γ. Ἄσθενεῖς, ὅπου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτούς. Εἶμαι ἐνήμερος τοῦ τοιούτου γεγονότος. Μὴ δότε τὰ Ἅγια τοῖς κισί. λέγει ὁ Κύριος. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέρχεται ἔξω τὸ ἀντίδωρον, εἰμὴ μόνον εἰς ἀσθενεῖς, και εἰς τὸν ἐορτάζοντα ἐξαιρετικῶς, οὔτε ἄλλος ἀντὶ ἄλλου νὰ τὸ λαμβάνῃ. Εἶναι νόμος, διάταξις τῆς Ἐκκλησίας· ὁ νοῶν νοεῖτω. Ἰησοῦς Χριστός· χθές, και σήμερον ὁ αὐτός, και εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐρίσκονται παρ' ἐμοὶ αἱ ἐξῆς Ἀκολουθίαι Ἀγίου μάρτ. Ἰσιδώρου, Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας, Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα. Τῆς Μυρτιδιοτίστης, Ἀγίας Φωτεινῆς, και Ἀγίου Στυλιανοῦ.

Ἐγρᾶφη ἢ παροῦσα Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς κατὰ μῆνα Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1920 παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ ὁσίου Μελετίου Γεωργίου Α. Β. οὐτέρῃ, ἱερέως Πνευματικοῦ και Προσκυνητοῦ. Ἡ θεία χάρις μεθ' ὑμῶν